

18. Mar. 1974

FAKTA

Dato:

18. Mar. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 1 s. 44-53

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Kunst - eller det kunstneriske område - hvor der be-
-stodt dette om videns be-
-slutning? Det har selv-
-forståeligt det som præd-
Kunsten er opstået i.
Påstanden om at Kunsten
er autonom og derfor uaf-
-hængig af de forhold den
opstår under er et helt
gennemslået postulat.

Paris 18-3-174.

Til hvilke myter for-
an selv, og andre skrive an-
så den artikel?
Den vil sandsynligvis på et
generations (hvilke sig
selv er en svaghed) hele pro-
-blematikken vanskeligt

Kunne sige noget væsentligt
fordi der kan kun blive
tale om tilfældigheder, man
vil altid kunne sige: det
er rigtig nok, man vil
fuldstændigt, set fra et andet
synspunkt vil det tage sig
andenledes ud.

Det viser sig jo at hver gang
på men der vil være meget
fjern til et synspunkt
deltager et andet og der
for hele angemåden til
at tage sig skridt ud.
75 år efter mig, vil om
det kulturelle der er
det, under store omvulninger.
Kunne det er præcis så-
-danne synspunkter, vil
sammen og så det er det
så omvendt og så lidt

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

man med blot nogenlunde
sikkerhed kan sige om
kunstneriske spørgsmål om
at det er frivilligt om
det er ulovlig uden tvivl.
Min søsøn efter at overvejn-
de antropologiske standpunkter
har jo også læst subjekt-
-livs årsager og objektive.
Derfor er det et spørgsmål
-mål om de overhovedet
er værd at bringe på
fyld.

Ja har vanskeligt ved at
sø kende at mange ting,
til sagnet lødende med sig selv,
kun være sande på sam-
-me tid - et ikke klar-
sen ting er absolut sandt
at det er tale om at
man befinder sig i en pæn

-moment & total storm
af handlinger, situationer, på-
-virkninger og tanker, og
at det måske slet ikke
er meningen man skal vel-
-ge mellem disse, men
simpelt hen være i dem.
Den dualisme jeg er offer
for er af så personlig karakter
-at at hvis jeg i en
arbitrær proces at udforme
den som standpunkt bli-
-ve det næsten uundgåeligt
proces af helt personlige
aggressioner, den aggression
for eksempel som kan
ligge i at ville tage og
have et standpunkt.
Mit dilemma er jo opstået
ved at jeg egentlig ikke
kan anse noget for at

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

være absolut sandt eller
absolut forkert, men anser
der for nødvendigt at
anse noget som rigtigt
& noget som forkert.
Et eller andet driver mig
til at ville ~~træ~~ med
fandens vold og magt
hæve et sand punkt, som
hver gang især der umiddelbart
i et sådant forhavende
sidt hylebøje. Det er derfor
Børne et ene d'altid den
Børne et siges punkt for
nået & det mest anse
der. Sh. de mod satte for
også at være rigtigt -
i stedet for at anse en så-
-den ubestemte for et
være forkert, bunde is (og

Kan man det kære til
skulptur, i lykke endet) erkende
denne hidsede vorelse som en
realitet.
Det er denne mangel på
erkendelse der giver mine
skitserne aggressive og ex-
-perimentale.

✓ ✓ ✓ ✓

Det må erkendes at ego-
-ismen og forfølgelse heden er
et meget dominerende træk
hos mig. Den forfølgelse
Det er især forfølgelse
når is. bl. v. sig over at
man i l. ke. "forfølgelse" med
rum på den frie - ligesom
der er forfølgelse heden et
is ikke man forfølgelse mig

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

at på vejen over uden at have
nedsættelsesmuligheder.
Når jeg ikke kan se
mening i at arbejde hos
jag, ikke har et udvalgt
af nedsættelsesmuligheder, og
jeg mener at der hvor
jeg har dem (i Danmark)
"forstår" man ikke hvad
jeg taler - så brænder det
kun i forfængelighed og
ikke i noget kunstnerisk
krav.
Hvis ~~de~~ min beskæftigelse
med kunst, ikke betyde
an det for mig end hel-
hedsstillelse af min for-
fængelighed - mit 190- ja
så er det klart at det
er helt grundlæggende at ar-
bejde uden mulighed for at
opnå udfoldelse, var jeg deri-
mod dybt interesset i
den her del kunstneriske
arbejde ville det være inter-
essant mig så stærkt at
spørgsmål om nedsættel-
ser ville være rent mang-
foldigt.
For var kunstneren hvad der
gav mig liv og en mening
gjøre mig mest sandsynligt
overfor det til sluttet
På har nu i så mange
år arbejdet mig henimod
en krav på vedvarende
af kunstneren (hvilket godt
på vej af en uheld den-
doms) at jeg nu må be-
holde den pris som be-
stir i at hule min til-
værelse hver sig demselv

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

minnes det.
Jeg er helt på det rene
med hvad der har gjort
mig ind i den ne stedje
nem ad stredende og kronse-
kvense ned under mig af
Kunsten, det var frygten
for at Kunsten skulle
blive (være) en livs arket-
ning, at den skulle
kvalde mig ude på livet.
Det var min angst for
at jeg glip af noget der
gjorde til det kunstfulde,
men som det for at det
gik når man var begyndt
og vil have alt for men
in for i stedet for at blive
der hvor man nu engang
er ren der man vil og
delt for endelig i lide Det

er glip af noget.
Der blev være det gyan af
sindhed i min anførelse
om at kunsten end fra
livet via Kunsten og på
i den søgte en erstattning
for de nedslag som livet
udsatte mig for - her i
Kunsten kunne noget somme-
-tider lykkedes for mig, her
kunne jeg i nogle øjeblikke
-ke til de en vis selvend-
-nitet. Det blev dog på
den anden side også var
udtrykt for at det er i
Kunsten for er mest mig
selv. Jeg har ofte høvet
at det kunstneriske ar-
-bejde var min måde
at tænke, at med det
på og på kun egentlig
i lide se hvor for den

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

skulle være rimige end så
mange andre.
Min lidelsfuldehed til ikke
at tro på min egen indvi-
-løn og mine egne punk-
-skudninger har altid gjort
mig til et led og for
alle min tige fenderer i
liden og de fenderer til
en med indvielsen af kunsten
for har været frem kærsten-
-de i en uendelige og det
for indlydende at den
har haft magt over mig.
Hale histeren er meget
enkel således: du får folk
mindre værd over for tilvæ-
-relsen selv og at bruge
kunsten til at eksponere
de de mindre værd, her var
det eneste sted hvor jeg
fandt en vis begrænsning

succès, hvor jeg følte at
blive accepteret af om-
-verden. Derfor blev det
lidt efter lidt (helt u-
-bevidst) mit formål med
med min kunst - at
for succès - blive bemærket.
Den hyggelige succès var mig
i liden med hver for sig dog
hoved til Paris for at
blive verdensberømt -
men der gjorde jeg regning
uden værd - for havde
jeg en lille lokal succès
der hjemme så var jeg et
kønt lille mål - stille detsi-
-stende herude. Derfor blev
min af hængsel med alle de
ukendte skridt min nye stjerne
og stjerne for hvis der end-
-elig var nogen som skulle
opdage min eksistens så

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mitte jeg, jo i alle vore af
Lil brage stikende oplysninger
det lille dan møde der
i alle havde forstået den
internationale del her, der
- ved mistede jeg naturligt
- vis fuldstændig med selv
af syne glemte at også
jeg havde i den og tænke
- selv. Og - det varke ved
der hele og i alle en sjæld
blev gik på mig - mid i
- havde arbejdet på at føl-
- ge med i den var helt
brydes lys.
Men så situation har derfor
Lil spidset sig i det jeg nu
er ved at forstået den
lille succés der kommer som
havde rettet mig gennem
alle strømme i de forenede
- de der - man "forstår" ikke

eller i intet sig selv og ved
i alle for hvad jeg havde
more. Hermed er jeg stadig
et mind og der kommer højst
en ser smøgl.
Det betyder i realiteten at
mine min lig holder for suc-
- cés på verdens omrøde
er meget nær mind punkt-
- tet.
Denne kendsgerning gør
mig, på min side, min havde
jeg i mange år gik og
blomret mig til tænke
samt det eneste af Lil vord-
- sen omrøde hvor jeg
- ~~hænge~~ i en vis udstræk-
- ning kunne føle at jeg
"var noget" på verdens
jeg i alle noget. Dette er
den første hængende historie

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

om mit ego's forfængelighed.
Sa er det nok ma' spørge
sig selv hvad man vil
med kunsten, om man
i det hele taget vil have
med den at gøre sin
nær den lille kængur
en vel til succs.
Måske må der jo ikke
der naar vore tvivl om
svaret - j' det er om
det sig j' ad helvede
til jo alle andre punk-
ter vil jo ikke opbyr
med min kunstneriske
bejæftigelse - hvor for ved
jo ikke - men svaret er
ja om ganske lidt.
Skal dette svar have
fuld gyldighed må man
gøre sig

kræve - at man arbejder
sig fri af sit ego's og dets
forfængelighed, at man gør
sig klar at man ikke
arbejder af nogen som helst
anden grund end den at
arbejde pasciører og opbyr
alle ens dem klar at det
er den indlyggende del af ens
liv og at man udsat
ikke skal forvante nogen
for den for disse
arbejder.
Kan man ikke gennemføre
det kan man lige så godt
sa hurtigt som muligt op-
give kunsten og søge sig
en anden bejæftigelse.
Der bliver konstateret at
be fri sig fra den ego's-
me den den næsten er
ene her skande i hele mit for-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

- hold til L'vælsen.
Jeg er permanent fornermet
- med på L'vælsen fordi
fordi den ikke opfylder
mine ønsker om hvor-
-dan den skal være for
mig. Jeg medler over for
L'vælsen og med et
krav om at den skal
være sådan og sådan,
er fornermet over at den
ikke giver mig succes
på alle områder, men
at den simpelthen ikke
giver mig succes ~~over~~
over hovedet. Min barnlige
fæstelse af L'vælsen
er at alle andre har
på den ene eller anden
måde succes - men ~~ikke~~
ikke jeg. For det første

er en sådan fæstelse
ren illusion og for det
andet: hvorfor kan jeg
derfor at være så lykkelig
være, kan det for mig, ikke
at jeg succes - muligheden
at man elsker verden over
at leve i den mest forfæle
successe ukendt tid,
hvorfor skulle netop jeg
være mere privilegeret end
de? Den tanke, den re
permanente fornermet held
kan jo indelukkende
streges af jeg ønsker
mig med jeg - mit ego
for at være værdifulde
og interessante and
de fleste. Dette er sim-
-pelten det mest elendige
- tanke og som heldig havde

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

et eksempel på egoisme,
i det for det så om sig
mig for at være hele
verden - på de verden
og derfor skal verden være
som jeg ønsker det.
Verden er kullige om-
kring mig, men nej store
i den er ~~at~~ stakata
om kring min udford-
se af hoved rollen.
Til velsen ved de ide-
-møder hvordan den
skal være så den
mht. vis er en brukt
til rette og er kullige
-de klar at man ikke
er nødt til, ikke andet
end et lille lille bitte
sandstorn af de millio-
-der sandstorn i verden.

Egoet kommer altid til
for det - i ikke ustraffet
selv om man sig og med
menneskets evige love og
for mere man vil hævde
Egoet de der brukt
kullige det er.
Når man er helt br
igen nem her sticht og
strebt for egoet vil
livet i det opsiddet
tude sig med som det
mareridt egoet her op
der til - og da er det
fjanset.